

PSALMI L. DISPOSITIO.

Veri cultus Altissimi. Vera Sacrificia.

TRaditur hic doctrina de verò veri Dei A cultu: adeoque introducitur

I. Deus ipse instruens: cujus: (1) Titulus: *El, Elohim, Jehova*: vers. 1. (2) Actus: *loqui, convocare*: (3) Instruendi: *terra*, vel terrarum incolæ, *ab ortu ad occasum*, ibid. (4) Locus: *ex Zion*: vers. 2. (5) Apparitionis modus: *plenò decore illucescit*: ibid. *venit*: vers. 3. *non tacet: ignis absumentis ipsum antecedit: circa ipsum procella vehemens*: ibid. *denunciat cœlitus in terram*: vers. 4. (4) Finis: *judicare* (super sacrificio vers. 5.) *populum suum*: ibid. qui ipse populus convocandus appellatur jam *Chasidim*, alumni seu beneficiarii Dei, item *confœderati*, vers. 5. (7) Consequens: *cœli denunciabunt vel deprædicabunt aut palam comprobabunt justitiam Dei, quod hic verus sit iudex*: vers. 6.

II. Instructio seu disceptatio ipsa sequitur: ubi (1) Dei alloquium: *audi popule mi! loquar; Israel! testificabor contra te*: ratio attentionem exigens: *ego sum Deus tuus*: vers. 7. (2) Propositio: *corripiam te*: & quidem (A) negativè: *nequaquam ob sacrificia tua*, vers. 8. Rationes; (α) *holocausta enim tua coram me sunt jugiter*: vers. 8. (β) *non indigeo juvencis domus tue, nec hircis caularum tuarum*: vers. 9. nam (γ) *omnes feræ sylvestres montiumque jumenta mea sunt*: vers. 10. itemque

aves montane bestiaeque sylvarum vers. 11. (δ) *non fame urgeor; alias suppeteret orbis terrarum cum cuncta suâ plenitudine*: vers. 12. (ε) *non satior carne taurorum nec sanguine hircorum*: vers. 13. Deinde instruit Deus sacrificiis requisitis veris (B) positivè: (a) *sacrificia Deo laudem*: vers. 14. (b) *exsolve vota tua*: ibid. (c) *invoca me* vers. 15. (d) *eripientem me glorifica*: vers. 15. (C) Arguit vitia commissa specificativè: ita ut (1) nominetur *Impius*, vers. 16. (2) impii reprehensio tribuatur *Deo ipsi*: ibid. (3) puncta corruptionis sunt (α) *enarratio statutorum divin. profana*: (β) *fœderis divini commemoratio seu prætentio ac gloriatio frivola*: ibid. (γ) *castigationis repudium*: vers. 17. (δ) *verbi divini vilipendium*: ibid. (ε) *cum furibus consortium*, vers. 18. (ζ) *adulterii exercitium*, ib. (η) *lingua ad nequitias, dolos, calumnias &c. adhibitæ multiplex vitium*, vers. 19. 20. (θ) *ineptum de Deo connivente iudicium*, vers. 21. (ι) *subsecutorum supplicium, corrigam te, statuanque tibi ob oculos tuos*, ib.

III. Epilogus (1) *intelligite* (2) *hoc* (3) *obliviscentes Dei*. (4) *ne abripiam, nemine vos eripiente*, vers. 22. (5) *offerendo laudem honorate me*, vers. 23. atque sic (6) *salutem cœlicam vobis ostendam*, ibid.

PSALMUS L.

EXPLICATIO VERSUS I.

Primus hic est psalmus, qui *Assapho* tribuitur: sequitur verò similis inscriptio *Psalm. LXXIII, I. LXXIV, I. LXXV, I. LXXVI, I. LXXVII, I. LXXVIII, I. LXXIX, I. LXXX, I. LXXXI, I. LXXXII, I. LXXXIII, I.* ut hac ratione XII. psalmodorum fuerit autor. Fuit alias Levita ex Familia Gersonitarum, 1. *Par. VI, 39.* præfectus à Davide unâ cum Hemanò *שירי עלי* rei musicæ in domo Domini coram arca; *ibidem vers. 31.* qui interfuit deductioni arcæ, cymbalis *ibidem usus cap. XV, 19.* præfectus postmodum his ipsis instrumentis *הראש cap. XVI, 5. Neb. XII, 46.* unâ cum filiis, 1. *Par. XXV, I.* Insuper verò expressè vocatur *הרואר* videns ille vel propheta insignis 2. *Paral. XXIX, 30.* ubi Hiskia jubet laudare Dominum *הרואר וְאֶסָפָה בְּרַבְרֵי רִוְיָר* verbis vel canticis Davidis & Assaphi prophete. Quidam in dativò: *Assapho*, scilicet ad cantandum datus à Davide; ut *Vatablus & Höpferus*, (allegans *Psalm. XLII. לַבְּנֵי קִיָּה*) quod improbari nequit.

Deus fortis: nomen hoc quandoque sumitur appellativè, ut *אל* pro robore, aut *Robusto*, v. g. *Psalm. XXIX, I. בני אליים* filii potestatum vel *Robustorum*: item *Ezech. XXXI, II. Genes. XXII, 29. Mich. II, I.* &c. quandoque verò sumitur *אל* pro Deo, Creatore potentissimò, qui solus infinite potens est, cunctique creaturarum roboris scaturigo: atque sic alia ipsi adjunguntur epitheta, v. g. *אל רוחים*, *Exod. xxxiv, 6. אל עליון*, *Genes. XIV, 18. 19. אל קנול*, *Exod.*

XX, 5. &c. Confer *Exod. XV, II. Psalm. LXXXIX, 7.* quis sicut tu *אלים* inter fortissimos? & *Dan. XI, 36. אלים אל* fortis fortium, i. e. omnium potentum potentissimus. Hinc Aquila exprimit per *ισχυρος*, &c. Colligit verò Calovius *theol. nat. & revel. pag. 402.* hanc Regulam de nomine *El*: quod ubicunque ponatur in singulari substantivè & concretivè, sine additamentò alienante vel imminente, ibi semper Deum altissimum designet. Item *pag. 404.* etiamsi nomen hoc ratione etymi sit appellativum & commune, tamen ratione usus biblici, quò *μοναδικός* & ut substantivum atque concretum adhibetur, est nomen proprium, designans ipsam Dei substantiam cum connotatione potentia. Huic adde *Buxtorff. dissert. V. th. 46. de nominibus Dei.*

אלהים (*Deus*): nonnulli ut *Vatablus, Piscator, Kimchi, Belge* (de God der Goden.) hæc in formâ regiminis accipiunt: *Deus Deorum.* Verum cum cuilibet trium horum Dei nominum *El, Elohim, Jehova* apponatur triplex accentus distinctivus, nempe *Pesik, Pazer & Resia*, potius per appositionem hæc dicta censemus, quam per regimen: cujusmodi loca sunt *Gen. xxxiii, 2. אל אלהי ישראל, Num. XVI, 22. אל אלהי יהוה* *Jos. xxii, 22. יהוה אלהים* (quod bis ibi repetitur.) Atque sic accepit etiam Lutherus, tum in locò *Josue*: *der starke Gott/ der Herr: tum & h. l. Gott der Herr/ der mächtige/olim: der Herr/ der mächtige Gott.* *Junius*: *Deus fortis, Deus Jehova: Chaldeus: potens Deus Dominus.* Plura de Trinitatis mysteriò